

Jeg kan ikke forstaa, at det skulde være et Indgreb i Kommunernes Selvstyre, at man, naar en Kommune ikke vil ned-sætte et Huslejenævn, tillader Lejere, der følger sig forurettede, at gaa til Nævnet i Nabokommunen. Her kan overhovedet ikke være Tale om Indgreb i det kommunale Selvstyre eller om Mistillid.

Jeg haaber, at det ualmindelig store Flertal, der i Udvalget er samledes om at kræve, at Bøderne skal gaa i Kommunekassen i Stedet for i Statskassen, maa være et tilstrækkeligt Vidnesbyrd om det fornuftige og retfærdige i en saadan Ordning, og saa kan vi vistnok godt undlade at tale om de nye Medlemmers Ukendskab til Principperne. Jeg har i hvert Fald ikke forandret Mening i det Spørgsmaal.

De Bemærkninger, Hr. Pitzner fremkom med om Retten til at overtage ikke udlejede Lejligheder og Butikker, maa ganske sikkert bero paa en Misforstaaelse. Her er ikke Tale om at tillade Huslejenævnet Indgriben uden i Tilfælde af, at Ejeren demonstrativt ikke vil udleje til den Pris, Huslejenævnet har fastsat, og den Pris kan aldrig komme Ejeren paa tværs i Retning af at faa lejet ud. Den vil tværtimod lette Ejeren at faa sin Forretning eller sit Lokale lejet ud, idet man kan forudsætte, at naar der opstaar Konflikt paa dette Omraade, er det, fordi Nævnet efter Værtens eller Ejers Mening har sat Lejen for lavt.

Jeg er meget glad ved de Udtalelser, der fremkom fra den højtærede Indenrigsminister ligesom fra forskellige ærede Medlemmer af Tinget, saaledes Hr. Jessen og Hr. L. D. Rasmussen, og med Hensyn til de Paragraffer, der blev omtalt af disse ærede Medlemmer, skal jeg ikke gøre ret mange Bemærkninger.

Jeg synes, det er utvivlsomt, at Forslaget om at undtage Nybygninger er et Udslag af rene og skære Grundejerinteresser, et Udtryk for Bestræbelser, som er fuldstændig i Modstrid med hele den Regulering, som Huslejeloven tilsigter at bringe. Der er ikke nogen som helst Grund til at undtage Nybygningerne, og det vil blive en stadig Kilde til Kiv, hvis man gør det, thi de vil da kunne skrues op i ganske svimlende Priser, netop fordi der ingen Konkurrence er paa Huslejeomraadet; dette vil kun føre til Vanskeligheder for Lejerne, idet man stadig fra de private Ejers Side vil henvisse til Nybygningerne og sige: Der kan I se, der faar Ejerne dobbelt saa meget, som vi maa faa, hvad Mening er der i det? Det

er dog saaledes, at Nævnene ikke i noget Tilfælde vil hindre en Mand i at faa en Nybygning forrentet. Det ligger i selve Lovens Natur. Ejeren af en Nybygning vil kunne gøre Regning paa at faa en rimelig Forrentning, og dermed maa enhver Privatmand være tilfredsstillet.

Der blev udtalt, at det var mærkeligt, at jeg ikke kunde være med til Ændringsforslaget under Nr. 30, thi det var jo dog i Lejernes Favør og udtrykte en meget stor Humanitet i Lejeforholdet. Jeg skal ganske kort forklare, hvorfor Flertallet ikke har kunnet være med til denne Bestemmelse. Det er rigtigt, at den overfladisk set er ret bestikkende, men i Virkeligheden er den en ualmindelig stor Tot Blaar, ren og skær Øjenforblændelse, og den vil forværre Tilstanden, naar man ser hen til, hvorledes Praksis har udviklet sig. Jeg skal blot understrege de Udtalelser, som allerede er fremsatte om de humane Bestræbelser paa dette Omraade, som allerede er blevet Praksis gennem Fogdernes Embedsvirksomhed, men Ændringsforslaget tilsigter at forringe denne Praksis i Lejernes Disfavør, det vil man let se, hvis man gennemlæser det med nogenlunde Omhu. Det er nu saaledes, at Udsættelsesforretninger ofte nægtes af Byfogder, selv om Lejen er betalt en Smule for sent, naar det kan godtgøres, at Ejeren tidligere uden Indvendinger har modtaget Leje for sent. Fogden siger: Betal, Ejeren faar Pengene, dermed er den Historie forbi. Men her bestemmer man, at der kan forlanges Sagførersaalør og Omkostninger af Lejeren. Man paafører altsaa Lejeren en Udgift. Dernæst siger man, at Lejeren dog ikke mere end een Gang kan benytte sig af nærværende Bestemmelse. Nu er det ganske sikkert paaviseligt, at Byfogder Gang efter Gang i saadanne Tilfælde overfor den samme Lejer har vist Hensynsfuldhed og undladt Udsættelsesforretninger, naar Pengene er blevet betalt. Men hvis vi vedtager dette Ændringsforslag, forhindrer vi, at en Mand, der en Gang er sluppet paa den Maade, nogen Sinde i Fremtiden, i alt Fald saa længe denne Lov gælder, slipper paa lignende Maade. Hvad dette vil kunne komme til at betyde for Arbejdere, behøver vistnok ikke at forklares; særlig i disse vanskelige Tider med stor Arbejdsløshed, hvor det for saa mange er umuligt at faa Pengene til at slaa til, kan det meget let hændes, at en Arbejder med kortere eller længere Mellemlid — undertiden betaales jo Huslejen maanedsvist